

Gemeente Beesel

Uitvoeringsplan jeugdzorg 2015

Inhoud

1. Inleiding	4
1.1 Een nieuwe jeugdwet per 1 januari 2015	4
1.2 Wat betekent de Jeugdwet voor gemeenten?	4
1.3 Kader	5
1.4 We doen het gewoon samen!	6
1.5 Ontwikkelingen sociaal domein	8
1.6 Leeswijzer	8
2. Visie en uitgangspunten	9
2.1 Jeugdbeleid gemeente Beesel	10
2.2 Rol gemeente	11
3. Lokaal	12
3.1 Basisvoorzieningen	12
3.2 Toegang tot jeugdhulp	12
3.2.1 Front-office	13
3.2.2 Back-office	13
3.2.3 Samenwerkingspartners	16
3.3 Overgang van 18 - naar 18 +	18
3.4 Positie jeugdigen en ouders/ verzorgers	19
3.4.1 Klachtenafhandeling	19
3.4.2 Bezwaar en beroep	19
3.4.3 Vertrouwenspersoon	19
4. Regionaal	20
4.1 Specialistische hulp	20
4.1.1 Jeugd- en opvoedhulp	20
4.1.2 Gedwongen kader	20
4.1.3 Pleegzorg	21
4.1.4 Veilig Thuis (Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling)	23
4.1.5 Jeugdzorgplus	25
4.1.6 Crisis	25
4.2 Passend onderwijs	26
5. Landelijk	28
5.1 Landelijke voorzieningen	28
5.1.1 Kindertelefoon	28
5.1.2 Zeer gespecialiseerde functies	28

6. Bedrijfsvoering	29
6.1 Inkoop	29
6.2 Financiën	29
6.2.1 Budget	29
6.2.2 Persoonsgebonden budget (pgb)	30
6.2.3 Ouderbijdrage	31
6.3 Kwaliteit, monitoring en verantwoording	31
6.4 Informatievoorziening	32
6.5 Communicatie	34
6.6 Risicomanagement	34
7. Uitvoeringsplan 2016	35
Bijlage 1 Aantal jeugdigen in zorg	36
Bijlage 2 Begrippen en afkortingen	38

1. Inleiding

1.1 Een nieuwe jeugdwet per 1 januari 2015

In het huidige jeugdstelsel staan te veel bureaucratie, versnippering en verkokering van financieringsstromen gestroomlijnde jeugdzorg in de weg. De nieuwe Jeugdwet biedt kansen de knelpunten in het huidige jeugdstelsel op te lossen en het stelsel ingrijpend te veranderen. De stelselwijziging is geen doel, maar een middel om een echte omslag (transformatie) in de zorg voor jeugd te realiseren.

De transformatiedoelen zijn:

- meer **preventie**, meer eigen verantwoordelijkheid, meer benutten van ‘**eigen kracht**’ en het **sociale netwerk** van jeugdigen en hun ouders;
- jeugdigen naar vermogen mee laten doen, laten **participeren**. Daarom willen we **normaliseren**, ontzorgen en niet onnodig medicaliseren;
- **sneller** jeugdhulp **op maat, dicht bij huis**, om zo het beroep op gespecialiseerde zorg te verminderen;
- betere **samenwerking** rond gezinnen: één gezin, één plan, één regisseur, o.a. door ontschotting van budgetten;
- meer **ruimte voor professionals**, door de regeldruk serieus terug te dringen.

“Toen de specialistische ondersteuning afliep, heb ik met behulp van de ambulante begeleiding, geleerd zelf een plan van aanpak te maken om zo mijn kind goed te kunnen ondersteunen”. (ouder)

1.2 Wat betekent de Jeugdwet voor gemeenten?

Met het in werking treden van de Jeugdwet:

- worden gemeenten verantwoordelijk voor alle jeugdhulp: ondersteuning, hulp en zorg aan jeugdigen en ouders bij opgroei- en opvoedproblemen, psychische problemen en stoornissen. Ook worden gemeenten verantwoordelijk voor de uitvoering van kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering en de advisering en verwerking van meldingen inzake huiselijk geweld en kindermishandeling.
- verzorgen gemeenten per 1 januari 2015 de vrijwillige en gedwongen jeugdzorg die nu onder verantwoordelijkheid vallen van de provincie, de jeugd-GGZ vanuit de Zorgverzekeringswet (Zvw) en de AWBZ, en de zorg voor jongeren in verband met een verstandelijke beperking (VB) op basis van de AWBZ.
- Moeten gemeenten concreet de volgende taken uitvoeren:
 - de gemeentelijke toegang organiseren op een laagdrempelige en herkenbare manier, bijvoorbeeld via een sociaal wijkteam of een CJG;
 - de juiste deskundigheid voor de toegang beschikbaar stellen, zodat triage plaatsvindt door hiervoor toegeruste professionals – dit ter vervanging van de bestaande indicatiestelling;

- rechtstreeks toegang bieden tot jeugdhulp na verwijzing door een huisarts, jeugdarts of medisch specialist. In het nieuwe jeugdstelsel krijgen zij namelijk de mogelijkheid om rechtstreeks naar lichte en zware jeugdhulp door te verwijzen;
- voldoende aanbod hebben aan gecertificeerde instellingen en de jeugdhulp inzetten die een gecertificeerde instelling – of andere uitvoerders van de jeugdreclassering – nodig achten;
- een consultatiefunctie bieden voor professionals;
- specialistische hulp inschakelen en melden aan de Raad voor de Kinderbescherming indien de veiligheid van het kind in het geding is;
- 24/7 beschikbaar en bereikbaar zijn en bij crisissituaties direct de juiste jeugdhulp inschakelen.
- hebben gemeenten hiervoor een **jeugdhulpplicht**, die waarborgt dat jeugdigen de hulp ontvangen die zij nodig hebben. Als bijvoorbeeld (specialistische) jeugd-GGZ nodig is, moet deze geboden worden.
- houden jeugdigen bij wie al voor het 18e levensjaar duidelijk is dat zij op grond van ernstige beperkingen of stoornissen hun verdere leven zorg nodig hebben, aanspraak op de Wet Langdurige Zorg (Wlz).
- is per jaar landelijk een bedrag voor jeugdhulp van zo'n € 3,9 miljard beschikbaar. Hiernaast ontvangen gemeenten jaarlijks een bedrag van € 400 miljoen via de Decentralisatie-uitkering Centra voor Jeugd en Gezin.

De decentralisatie van de jeugdzorg kent twee dimensies: de transitie en de transformatie.

Het overdragen van de verantwoordelijkheden aan de gemeente betreft de transitie. Maar het gaat juist om de transformatie; de inhoudelijke slag die we willen gaan maken.

De transformatie van de jeugdzorg is gericht op inhoudelijke vernieuwing en cultuurverandering: het anders doen. Het gaat om het realiseren van de beoogde inhoudelijke maatschappelijke effecten zoals ander gedrag van professionals en burgers, andere cultuur bij instellingen en overheid, andere omgang tussen burgers, professionals, instellingen en gemeente. De taak om te transformeren is een opgave voor gemeenten, die daarin nadrukkelijk in de nabijheid van jeugd en gezin staan om lokaal maatwerk mogelijk te kunnen maken.

1.3 Kader

De zeven gemeenten in Noord-Limburg¹ hebben samen één regionaal beleidskader jeugd voor Noord-Limburg voorbereid. Het beleidskader is op 17 februari 2014 door de gemeenteraad in Beesel vastgesteld. Het beleidskader geeft de hoofdlijnen weer voor de periode 2015 – 2018 en geldt dus in principe voor een periode van vier jaar.

Het vierjaarlijkse beleidskader biedt de basis, de hoofdlijnen, de richting waar we naar toe willen en de resultaten die we willen bereiken. Het jaarlijkse uitvoeringsplan vormt een lokale uitwerking van het beleidskader. Hierin beschrijft iedere gemeente de aansluiting met de lokale situatie. Het uitvoeringsplan

¹ Beesel, Bergen, Gennep, Horst aan de Maas, Peel en Maas, Venlo en Venray.

biedt de gelegenheid om jaarlijks, binnen de hoofdlijnen van het beleidskader, bij te sturen en aanpassingen door te voeren.

Regionaal Transitie Arrangement

De Jeugdwet treedt op 1 januari 2015 in werking. Met ingang van deze datum wordt de jeugdzorg naar gemeenten overgeheveld. 2015 betreft een overgangsjaar. Het is belangrijk dat in de overgangsperiode de hulpverlening aan jeugdigen en hun ouders is geborgd. Uitgangspunt is dat gemeenten vanaf de inwerkingtreding van de Jeugdwet verantwoordelijk zijn voor alle jeugdigen en ouders die een beroep doen op jeugdhulp. Cliënten die op 31 december 2014 in zorg zijn of daarvoor een indicatie hebben, hebben maximaal 1 jaar recht op continuering van lopende jeugdhulp bij dezelfde jeugdzorgaanbieder (tenzij de indicatie eerder afloopt). Voor pleegzorg geldt geen maximale duur voor de continuïteit van zorg. Deze zorg kan dus langer dan een jaar doorlopen.

In het Regionaal Transitie Arrangement (RTA) Noord-Limburg zijn afspraken over de continuïteit van zorg, borging van infrastructuur en beperking van frictiekosten tussen de zeven gemeenten, de huidige jeugdzorgaanbieders en financiers opgenomen. De afspraken die in het arrangement zijn gemaakt, zijn niet vrijblijvend. Het feit dat lopende trajecten van jeugdzorg in 2015 gecontinueerd zullen worden, is zowel voor aanbieders van jeugdzorg als voor de huidige cliënten belangrijk. Het college van B&W van gemeente Beesel heeft op 21 oktober 2013 ingestemd met het RTA en heeft de gemeenteraad hier met een raadsinformatiebrief over geïnformeerd.

1.4 We doen het gewoon samen!

De regie voor de transitie en transformatie ligt bij de gemeente. Maar we kunnen dit niet alleen. Samen met instellingen, professionals maar vooral met inwoners geven we hier handen en voeten aan.

Inwoners

“Wat ik gemist heb, is een luisterend oor: als ouder weet je dat er iets mis is met je kind, je twijfelt aan jezelf, je schaamt je soms ook. Maar de hulpverlener en school wuifden het weg en pas na 4 jaar kreeg ik erkenning. Mijn kind is autistisch en vraagt om een andere aanpak”. (ouder)

Het uitgangspunt van de nieuwe Jeugdwet is om zorg en ondersteuning zo dicht mogelijk bij jeugdigen en ouders te organiseren. Om het jeugdzorgstelsel echt te laten aansluiten bij hun behoeften is het noodzakelijk dat zij een duidelijke stem hebben. Om tot een goed beleid en passende dienstverlening te komen, is hun betrokkenheid van groot belang. In april en december 2013 zijn er op regionaal niveau bijeenkomsten voor jeugdigen en ouders georganiseerd om te horen wat de verwachtingen zijn van de cliënten van de jeugdzorg. Enkele inwoners van gemeente Beesel hebben op 9 juli 2014 gehoor gegeven aan een oproep om samen van gedachten te wisselen over dit uitvoeringsplan. Met name persoonlijke ervaringen over jeugdzorg en jeugdzorg in de toekomst werden besproken.

Instellingen en professionals

Instellingen en professionals zijn nauw betrokken bij het ontwikkelen van beleid en de inkoop van zorg. Op verschillende momenten zijn we de dialoog met hen aangegaan, zowel op lokaal als op regionaal niveau.

Lokaal niveau

De netwerklunches die het CJG Beesel vier keer per jaar voor instellingen en professionals organiseert, boden ruimte om met de deelnemers over jeugdzorg in gesprek te gaan. Op 20 maart 2014 is in het kader van de Dag van de leerplicht een inspiratiebijeenkomst voor partners georganiseerd. Ook hier kwam het thema jeugdzorg aan bod. In de aanloop naar het Wmo-beleidsplan 'We doen het gewoon samen' voor de periode 2013 – 2016 heeft de gemeente Beesel in 2013 verschillende inspiratiebijeenkomsten georganiseerd. Een van deze bijeenkomsten ging over het thema jeugd. De ontwikkelingen op het sociaal domein zijn toen besproken en we zijn steeds in dialoog met instellingen en professionals.

"Als hulpverlener vind ik het in de eigen kracht zetten van jeugdigen en ouders erg belangrijk. Met samenspel kunnen we meer bereiken dan alleen". (professional)

Regionaal niveau

Op regionaal niveau is een sessie voor het management van jeugdzorgpartners georganiseerd. Tijdens deze sessie zijn de belangrijkste kansen en bedreigingen bij de transitie van de jeugdzorg in kaart gebracht. Jeugdzorgmedewerkers hebben vervolgens geïnventariseerd wat nodig is, wat hun rol is, hoe dat er in de toekomst uit zou kunnen zien en welke cultuurverandering hiervoor nodig is. De input van beide bijeenkomsten is gebruikt voor het door de raad vastgestelde regionaal beleidskader jeugd voor Noord-Limburg. Om cijfers en feiten rondom de inzet van jeugdzorg in kaart te kunnen brengen, zijn gesprekken met de grotere zorgaanbieders gevoerd. Maar ook met vrijgevestigden en kleine zorgaanbieders zijn we het gesprek aan gegaan. Hierbij zijn reeds aandachtspunten voor de transitie en transformatie geformuleerd. Ter voorbereiding op de inkoop van zorg heeft in april 2014 een marktconsultatie 3-D breed plaatsgevonden. Op 17 juni is met zorgaanbieders gesproken over de inzet van een specialistisch netwerk.

1.5 Ontwikkelingen sociaal domein

De komende jaren verandert er veel in het gemeentelijke sociale domein. We hebben niet alleen te maken met de decentralisatie van de jeugdzorg, maar ook met de decentralisatie van taken van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) naar de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) en de invoering van de Participatiewet. En voor de jeugdzorg zeker ook relevant, de ontwikkelingen in het passend onderwijs. De genoemde decentralisaties moeten ertoe bijdragen dat de eigen kracht en het sociale netwerk eerst worden aangesproken voordat een beroep wordt gedaan op publiek gefinancierde voorzieningen. Het accent ligt op wat mensen wél kunnen in plaats van omgekeerd. Voorkomen moet worden dat hulpverleners langs elkaar heen werken: ‘één gezin, één plan, één regisseur’ is het uitgangspunt bij de decentralisaties in het sociale domein. De gemeenteraad heeft in september 2012 – met de kadernota decentralisaties 2012 – de kaders voor de drie decentralisaties vastgesteld.

1.6 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 geven we de vastgestelde visie en uitgangspunten ten aanzien van de jeugdzorg weer. De jeugdzorg wordt op lokaal, regionaal en landelijk niveau georganiseerd. De inzet van jeugdzorg wordt in resp. hoofdstuk 3, 4 en 5 nader uitgewerkt. In hoofdstuk 6 komt de bedrijfsvoering aan bod. Dit betreft de inkoop, financiën, kwaliteit, monitoring en verantwoording, informatievoorziening, communicatie en risicomanagement. Tenslotte kijken we in hoofdstuk 7 alvast vooruit naar het jaar 2016.

2. Visie en uitgangspunten

De strategische doelstelling van het preventief jeugdbeleid van gemeente Beesel

We willen alle jeugdigen van 0 tot en met 23 jaar de kans bieden om zich te ontwikkelen tot zelfstandige medeburgers die, met respect voor anderen, actief deelnemen aan het sociale, economische en culturele leven. Waar nodig bieden we jeugdigen daarbij extra zorg en sturing. Leidraad in het jeugdbeleid is het realiseren van een sluitende keten. Ouders en opvoeders staan aan de basis van die keten en zijn primair verantwoordelijk voor de opvoeding.

Als gemeente vinden we dat de ontwikkeling van jeugdigen gericht moet zijn op:

- het ervaren van een gezonde, gelukkige en plezierige jeugd;
- het ontdekken en ontplooien van de eigen talenten;
- het opgroeien en ontwikkelen in de eigen veilige omgeving;
- het aanleren van de juiste basisvaardigheden en behalen van kwalificaties om een eigen weg te kunnen vinden in een complexe en snel veranderende maatschappij;
- het bijbrengen en leren respecteren van de waarden en normen die wij in onze democratische maatschappij belangrijk vinden;
- het nemen en dragen van verantwoordelijkheid en;
- het naar vermogen meedoen en bijdragen aan de – lokale – samenleving.

Kortom, onze jeugd moet gezond en veilig opgroeien en zich optimaal kunnen ontwikkelen. Onze uitgangspunten zijn:

1. Alle jeugd telt. Het jeugdbeleid richt zich nadrukkelijk op alle jeugd. De focus ligt niet alleen op problemen, maar op het normale opgroeien en opvoeden. Wij willen bijdragen aan een positief opvoedklimaat door middel van een positief jeugdbeleid (stimuleren en kansen bieden).
2. Het kind en de directe opvoedomgeving staan centraal.
3. Gezin is de basis. Het gezin is de basis en ouders/verzorgers zijn primair verantwoordelijk voor de eigen opvoeding van hun kind(eren). Zij kunnen daarop aangesproken worden, maar dit betekent ook dat zij in principe altijd betrokken worden bij zaken die spelen rond hun kind(eren). Hierbij wordt gewerkt volgens het principe één gezin, één plan, één regisseur.
4. Versterken eigen kracht. Het jeugdbeleid draagt bij aan het ondersteunen van ouders/verzorgers/opvoeders bij de opvoeding gericht op het versterken van de eigen kracht van het kind en de opvoedomgeving. Het gaat daarbij nadrukkelijk om het versterken van de opvoeding, niet om het overnemen daarvan.
5. Nadruk op vroegtijdig signaleren en preventief aanpakken in de eigen omgeving. Het jeugdbeleid draagt bij aan het verbeteren van de mogelijkheden tot het vroeg signaleren en aanpakken van eventuele (beginnende) problemen in de directe leefomgeving van het kind.
6. Sociaal netwerk is complementair. Naast de ouders/verzorgers zijn er veel mensen die een invloed (kunnen) hebben op de opvoeding van kinderen. Zij maken deel uit van de directe opvoedomgeving. Bij

de uitwerking van het jeugdbeleid wordt rekening gehouden met deze informele sociale netwerken en wordt gekeken hoe deze aanvullend en ondersteunend kunnen zijn aan de opvoeding door de ouders/verzorgers.

7. Indien nodig snelle en slagvaardige specialistische hulp. Bij zwaardere problemen moet snel en slagvaardig specialistische hulp en advies ingezet kunnen worden. Daarbij geldt als uitgangspunt dat de uitvoering daarvan bij voorkeur ook in de directe leefomgeving van het kind plaatsvindt. Het gaat hierbij om het organiseren van integrale zorg rondom het gezin. Dit altijd weer volgens het principe één gezin, één plan en één regisseur.

2.1 Jeugdbeleid gemeente Beesel

De hierboven genoemde uitgangspunten komen ook terug in 'Jong zijn in Beesel', het preventief jeugdbeleid van gemeente Beesel voor de periode 2012 – 2016. Het jeugdbeleid – op 10 september 2012 vastgesteld door de gemeenteraad – omvat drie sporen:

1. Brede ontwikkeling

De brede ontwikkeling – in de vorm van de basisvoorzieningen op lokaal niveau – komt verderop in paragraaf 3.1 aan bod.

2. Versterken van kansen

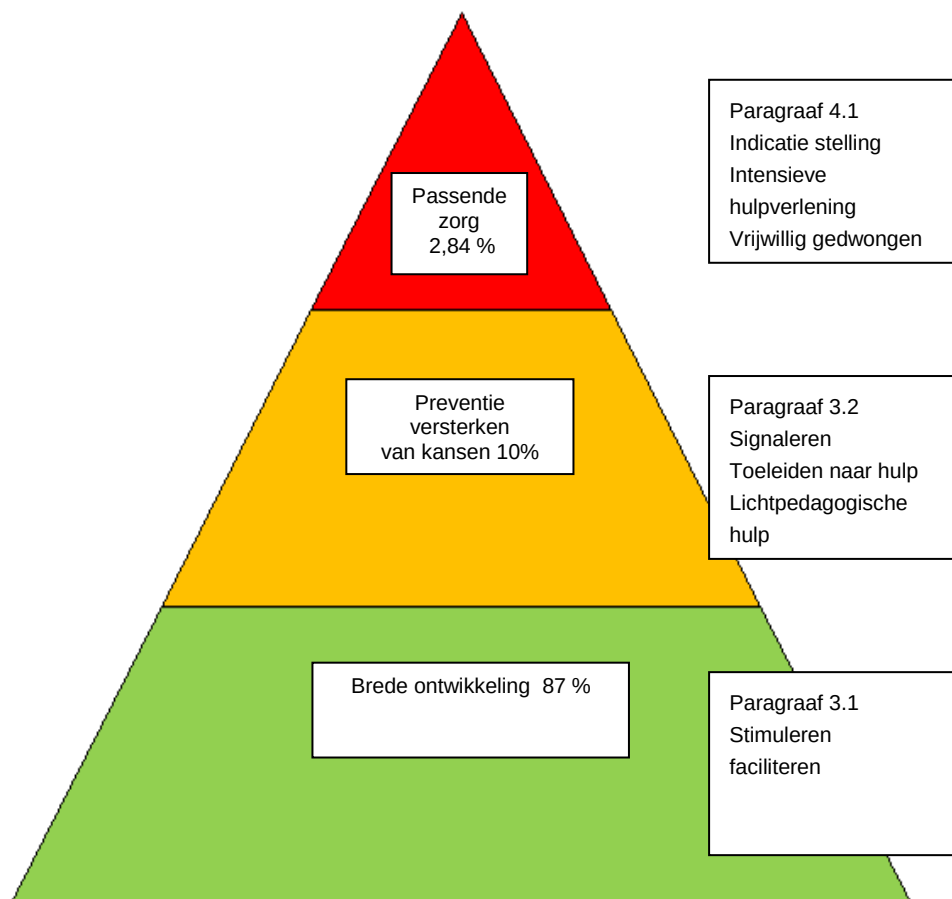
Het versterken van kansen – in de vorm van de lokale toegang tot jeugdhulp – beschrijven we in paragraaf 3.2.

3. Passende zorg

De passende, specialistische zorg wordt op regionaal niveau georganiseerd. In paragraaf 4.1 gaan we hier nader op in.

In het jeugdbeleid gaan we ervan uit dat het met het grootste deel van de Beeselse jeugd goed gaat. De meeste jeugdigen maken een goede ontwikkeling door en groeien in een veilige en sociaal vriendelijke omgeving op. Het blijkt dat ongeveer 10% van de jeugdigen en ouders licht pedagogische hulp nodig heeft. Door ondersteuning en versterking van hun eigen kracht kunnen deze jeugdigen en hun ouders weer optimaal deelnemen aan de brede ontwikkeling. Uit recent onderzoek blijkt dat 2,84% van de Beeselse jeugdigen t/m 18 jaar passende, specialistische zorg ontvangt.² Door intensieve hulpverlening moeten ook hier de kansen versterkt worden, waardoor ook deze jeugdigen weer normaal kunnen functioneren in de maatschappij. Voor meer informatie over het aantal jeugdigen in zorg, verwijzen we u naar bijlage 1.

² Bron: Rijksoverheid

2.2 Rol gemeente

Als gemeente hebben we in het nieuwe jeugdstelsel drie rollen, namelijk de rol van regisseur, die van opdrachtgever en we fungeren als inkoper.

We realiseren de inrichting van een samenhangend en voldoende passend aanbod van jeugdhulp en maken keuzes ten aanzien van de inkoop. We voeren de jeugdhulp niet zelf uit. Dit wordt belegd bij partners op basis van een opdrachtgever – opdrachtnemer relatie.

We regisseren de samenwerking tussen partners rondom gezinnen vanuit de gedachte één gezin, één plan, één regisseur. Daarnaast regisseren en stimuleren we de totstandkoming van zorgvernieuwing.

Om deze rollen goed in te vullen, is het belangrijk dat we in gesprek blijven met jeugdigen, ouders, cliënten, gemeenschappen, basisvoorzieningen en instellingen. Om goede ondersteuning te kunnen bieden, is het noodzakelijk aansluiting te vinden bij de mogelijkheden van de jeugdigen en hun opvoeders en hun eigen kracht te helpen versterken. Het is van groot belang ze bij de transitie en transformatie te betrekken.

3. Lokaal

Op lokaal niveau organiseren we de basisvoorzieningen (spoor 1 brede ontwikkeling) en de toegang tot jeugdhulp (spoor 2 versterken van kansen).

3.1 Basisvoorzieningen

Onder basisvoorzieningen verstaan we alle voorzieningen waar vrijwel alle ouders en jeugdigen komen, zoals consultatiebureaus, peuterspeelzalen, kinderopvang, scholen, het CJG en huisartsen.

Ook welzijnswerk en de verenigingen vallen hieronder. Basisvoorzieningen bieden hun reguliere aanbod en preventieve programma's. Afhankelijk van de vraag en de behoefte ondersteunen we deze basisvoorzieningen.

Op het moment dat medewerkers en vrijwilligers in een basisvoorziening pedagogische vragen hebben of zich zorgen maken over een jeugdige of gezin kunnen zij terecht bij het team gezinscoaches (toegang tot jeugdhulp). Op de eerste plaats voor consultatie en advies, zodat de medewerkers en vrijwilligers zelf weer verder kunnen met de jeugdige en het gezin. Heeft een gezin toch hulp en begeleiding nodig die de reguliere werkzaamheden van de basisvoorzieningen overstijgen dan kunnen zij ouders adviseren naar de gezinscoach te gaan.

3.2 Toegang tot jeugdhulp

Gemeenten zijn verantwoordelijk voor de preventie, ondersteuning, hulp en zorg bij opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, de uitvoering van kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering. De toegang tot deze jeugdhulp bestaat uit een front-office (3.2.1) en een back-officeteam (het team gezinscoaches) (3.2.2).

3.2.1 Front-office

Onze gemeente gaat de afstemming integraal aanpakken door één loket (het samenlevingsloket) te organiseren.

Voor informatie en advies kan elke inwoner bij dit loket terecht. Is het een grotere hulpvraag, waardoor een vraagverhelderingsgesprek nodig is, dan stuurt de medewerker de vraag direct door naar het sociale wijkteam, team werk en inkomen of het gezinscoachteam. Binnen het samenlevingsloket zijn professionals werkzaam, die ook binnen een van de teams werkzaam zijn. Op die manier is kennis en expertise binnen het loket geborgd. Het loket is op werkdagen 's ochtends op verschillende manieren te bereiken: via het fysieke loket in het centrum voor gezondheidszorg Pro Vita, telefonisch en per e-mail.

Bij de toewijzing van voorzieningen werken we indien nodig integraal samen. Als de situatie van een inwoner vraagt om een gecombineerde aanpak, dan stemmen de professionals met toestemming van de ouders/ verzorgers en/ of jeugdige, binnen de teams gezamenlijk af wie en hoe de zaak wordt opgepakt. Uiteindelijk is het doel om ook in deze situaties, als de situatie vraagt om een bredere aanpak dan alleen jeugd, te komen tot één gezinsplan.

3.2.2 Back-office

De back-office en de kern van het jeugdstelsel bestaat uit het team gezinscoaches.³

De gezinscoaches zijn vrij toegankelijk voor jeugdigen en ouders. Zij gaan uit van de werkwijze één gezin één plan één regisseur en zorgen voor een integrale aanpak met zo min mogelijk verschillende gezichten (instellingen) voor het gezin.

De gezinscoach heeft vier rollen. Hij/ zij:

- versterkt de pedagogische basisvoorzieningen.

De gezinscoach vervult een belangrijke signalerende en ondersteunende rol voor de professionals en vrijwilligers uit de basisvoorzieningen, zoals onderwijs, kinderopvang, peuterspeelzalen en verenigingen. Hij/ zij versterkt de preventieve kracht van de basisvoorzieningen en bevordert vroegtijdige signalering. Gezinscoaches zijn in de ZAT's van het basis- en voortgezet onderwijs aanwezig en nemen deel aan gemeentelijke netwerken (het lokaal zorgnetwerk en jeugdnetwerk). Dit maakt de drempel om op tijd aan de bel te trekken laag.

- is partner van ouders/ verzorgers en/of jeugdigen.

De gezinscoach neemt ouders en de jeugdige als vertrekpunt, gaat de dialoog met hen aan en activeert en versterkt de eigen kracht van een gezin en de sociale omgeving. De meeste gezinnen zijn in staat om verantwoord de regie te nemen. Waar dit niet het geval is, neemt de gezinscoach het initiatief.

³ Voor informatie over onder andere de competenties van de gezinscoaches, verwijzen we u naar de pilotbeschrijving gezinscoaches gemeente Beesel juni 2014.

- is eerste ondersteuner bij opvoed- of hulpvragen.

De gezinscoach pakt vragen rondom opvoeden en opgroeien samen met het gezin op en is erop gericht dat het gezin zo snel mogelijk het dagelijkse leven weer op kan pakken.

Hij/zij biedt alle ondersteuning en hulpverlening die nodig is voor het gezin en/of de jeugdigen en voor zover hij/zij dit te bieden heeft. De gezinscoach heeft oog voor de veiligheid van de jeugdige en maakt – indien nodig – een veiligheidsplan op.

- betreft de (specialistische) zorg bij het gezin als dat nodig is.

De gezinscoach gaat uit van het principe licht als het kan, (meteen) intensief als het moet. Hij schakelt specialistische hulp in op het gebied van opgroeien en opvoeden in situaties waar sprake is van ernstige of complexe problemen ten gevolge van onder meer problematische gezinssituaties, psychiatrische stoornissen, verslaving en/of verstandelijke beperkingen. De gezinscoach blijft dan als eerste begeleider betrokken bij het gezin. De specialist is ondersteunend aan het gezin en de gezinscoach.

Belangrijke pijlers voor het inhuren van specialisme, om de eigen kracht van een gezin te versterken, zijn: de competenties van een gezin, al dan niet met ondersteuning en ontdekking van nieuwe mogelijkheden, de behandel noodzaak en de zorgnoodzaak.

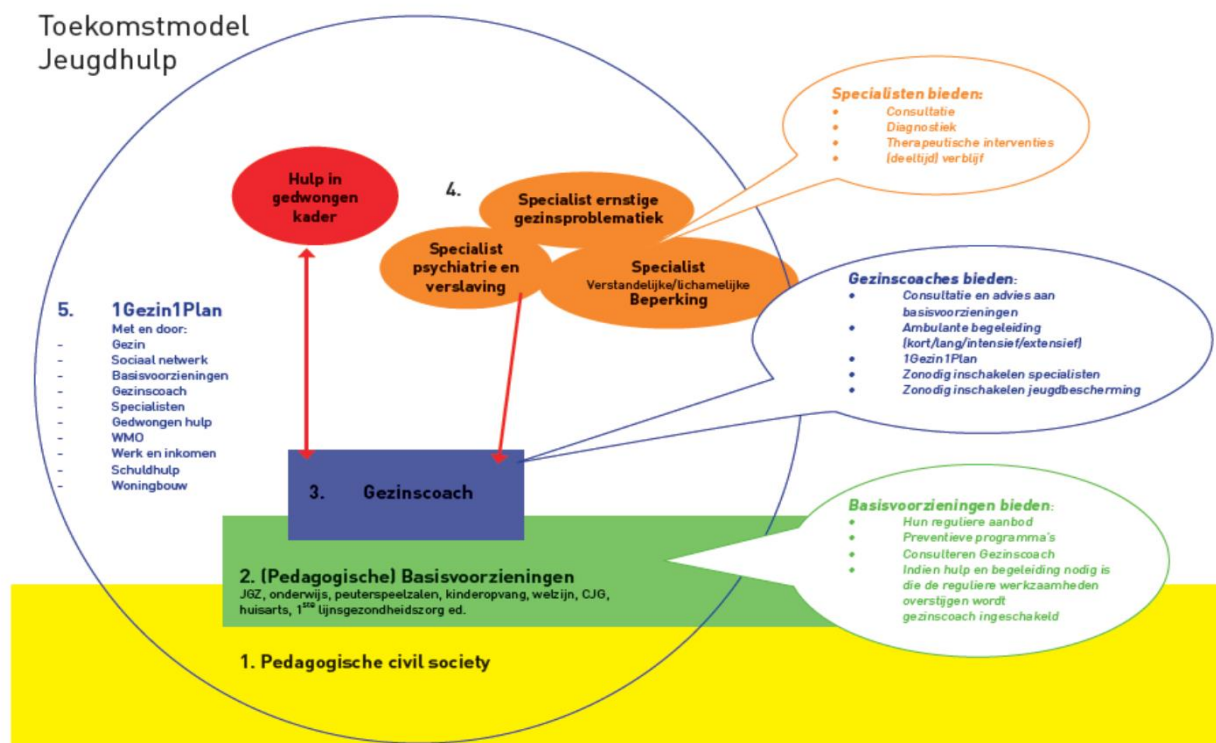
Het gezinscoachteam dient kundig en onafhankelijk te opereren, enerzijds om de juiste zorg in te kopen en anderzijds om de regie te behouden, als zijnde gezinscoach.

Gezinscoaches werken generalistisch bij eenvoudige en/of enkelvoudige en complexere of meervoudige opvoed- en opgroevraagstukken en werken samen met netwerkpartners. Generalistische hulp aan alle gezinnen bestaat uit:

- werken vanuit een netwerk;
- ondersteunen van pedagogische basisvoorzieningen;
- aansluiten bij de vraag en werken op maat;
- helpen een gezinsplan op te stellen;
- versterken eigen kracht;
- versterken van de opvoeding.

Het versterken van andere domeinen, het erbij halen van specialistische hulp en het afstemmen van de hulp zijn taken die aanvullend bij generalistische hulp aan gezinnen met complexe en meervoudige problematiek gelden.

Naast reguliere meldingen pakken de gezinscoaches – onder begeleiding van een gedragswetenschapper – ook zorgmeldingen op.

Samenstelling back-office

“Samen op weg naar een nieuwe manier van werken; korte lijnen, zoeken naar balans en op het juiste moment inzetten van de juiste hulp.” (gezinscoach)

Het team gezinscoaches beschikt over een brede expertise. Het team bestaat uit medewerkers jeugdhulpverlening, medewerkers met kennis over mensen met een beperking en een jongerenwerker die de jeugd ook op straat ontmoet. Met deze samenstelling is het team in staat om vrijwel alle vormen van jeugdhulp op te pakken.

Aan het gezinscoachteam Beesel wordt de expertise van jeugdreclassering en jeugdbescherming toegevoegd. De pilot gezinscoaches gemeente Beesel wijst uit dat dit een grote meerwaarde heeft. Zij ondersteunen het gezinscoachteam bij zwaardere problematiek, voorkomen koude overdracht en zorgen voor een goede overgang wanneer een maatregel eindigt en terugkomt naar de gezinscoaches. Bij signalen van mogelijke problematiek en/of complexe problemen is een vraaganalyse noodzakelijk. Hiervoor is een slagvaardig en efficiënt multidisciplinair kernteam noodzakelijk. Aan de basis van het gezinscoachteam zijn daarom een gedragswetenschapper, een GZ psycholoog en een jeugdarts toegevoegd als vaste leden.

Infrastructuur back-office

Inwoners van Beesel die nog niet met het gezinscoachteam bekend zijn, stellen hun vragen over opgroeien en opvoeden via het loket 'Samenleving'. Inwoners die reeds bekend zijn met het team en professionals

nemen rechtstreeks contact met de gezinscoaches op. Het team is op verschillende manieren te bereiken, namelijk:

- Telefonisch: op werkdagen van 9.00 uur tot 17.00 uur via het telefoonnummer 077- 474 92 90. Buiten deze tijden wordt de voicemail ingeschakeld.
- Per e-mail: het team is via het mailadres gezinscoaches@cjbgeesel.nl bereikbaar. De mailer ontvangt een ontvangstbevestiging met de boodschap dat hij binnen 2 werkdagen een reactie mag verwachten.
- Op vindplaatsen: de gezinscoaches komen bij gezinnen thuis, maar zijn ook op de vier brede scholen Bösdael, Triolier, 't Spick en Meander en het VO BC Broekhin te vinden. De gezinscoach legt hier op een laagdrempelige manier contact met de jeugdige en ouders en iedereen die vrijwillig of beroepsmatig met jeugdigen werkt. Hij is aanwezig in de wijk en vormt een netwerk met andere professionals binnen het jeugdnetwerk en Lokaal Zorgnetwerk, zodat hij op de hoogte is van wat er leeft. Hij informeert andere professionals over zijn werkwijze en maakt duidelijk wat anderen van hem kunnen verwachten.

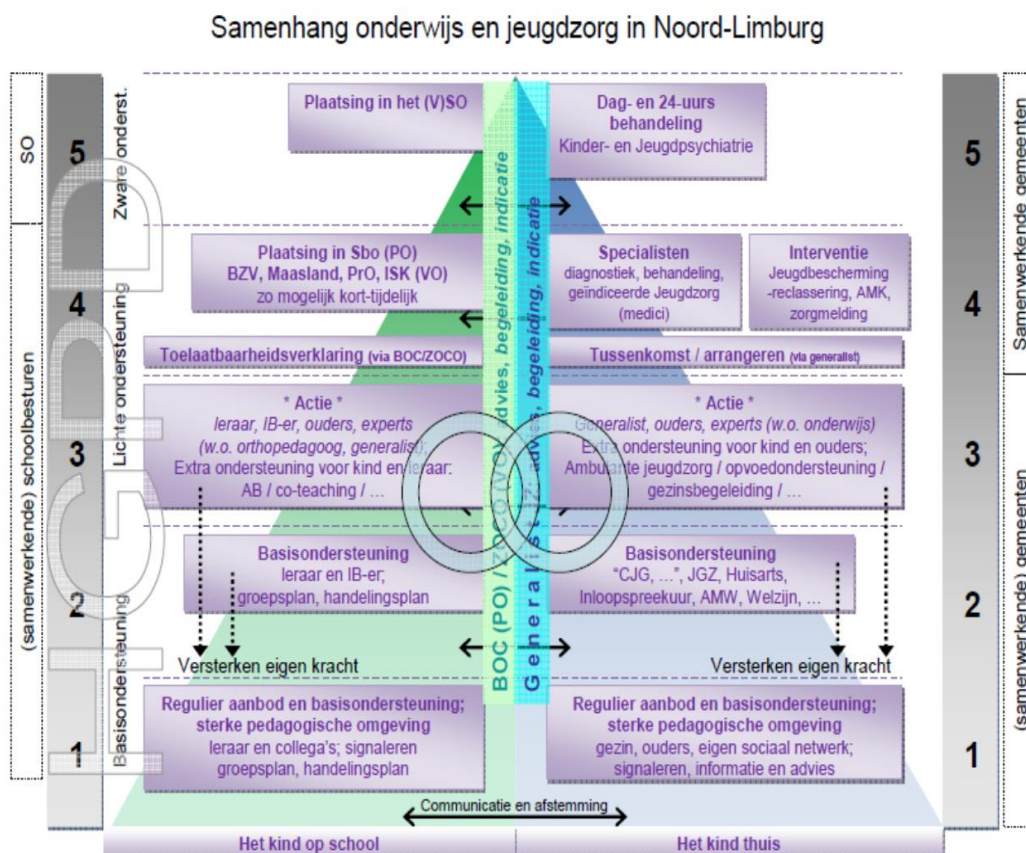
“Gezinnen ervaren het zeer positief dat ik de jeugdige, de ouders en het totale gezin coach. Vooral de aanpak richting het hele systeem werkt erg goed en heeft veel meerwaarde ten opzichte van de vroegere individuele aanpak. Het vraagt wel veel extra kennis maar dit maakt het ook weer leuk en uitdagend. Op deze manier ben ik niet alleen de spil tussen de casus en het netwerk maar ook binnen het gezin/systeem.” (gezinscoach)

3.2.3 Samenwerkingspartners

Passend onderwijs, voorschoolse voorzieningen en jeugdgezondheidszorg (consultatiebureau)

De gezinscoaches zijn bekend op scholen, vooral bij de intern begeleider of teamleiders onderbouw en bovenbouw van de basisscholen. Indien er vragen zijn rondom problemen die zich op school met jeugdigen voordoen, wordt er samen gekeken of er extra actie nodig is vanuit de gezinscoach. Zijn er vanuit de thuissituatie vragen rondom opvoedondersteuning of knelpunten op andere leefdomeinen, dan neemt de gezinscoach de rol van regisseur op zich en houdt goed contact met het onderwijs. Eén gezinscoach is contactpersoon voor de voorschoolse voorzieningen en bovendien bezoekt de gezinscoach deze elke drie maanden. In de peuterspeelzalen en de kinderopvang wordt vanaf 2015 extra geïnvesteerd in vroegsignalering van het kwetsbare kind. Het gaat hierbij om kennisverbreding ten aanzien van kinderen met een beperking en het niet pluis gevoel op tijd bespreken met ouders. Om vroegtijdig signaleren of het kind extra ondersteuning nodig heeft en ambulante ondersteuning indien nodig vanuit een gespecialiseerde instelling. Hierdoor krijgen we al vroeg in beeld of kinderen goed kunnen instromen in het basisonderwijs. Hierbij is de samenwerking in de keten tussen consultatiebureau, voorschoolse voorziening en basisonderwijs een voorwaarde. VVE sluit hier naadloos op aan.

In het schema 'Samenhang onderwijs en jeugdzorg in Noord-Limburg' is te zien hoe de samenhang tussen de regionale visie op jeugdzorg en het beleidsplan passend onderwijs van de onderwijskoepels in Noord-Limburg op elkaar aansluiten. In paragraaf 4.2 (passend onderwijs) komen we hier op terug.

In de gemeente Beesel is op initiatief van enkele instellingen (PSW, Kentalis, Kleur en integrale vroeghulp) en kinderopvang een pilot gestart met als doel passende opvang ook voor de kwetsbare kinderen. Hierdoor ontstaat de mogelijkheid om kinderen met een beperking (taal, spraak, lichamelijke/ geestelijke beperking of sociaal emotioneel) indien mogelijk in de gemeente Beesel zelf op te vangen, zodat zij niet met een busje naar Venlo of Horst hoeven. Ook bestaat de mogelijkheid om onder professionele begeleiding de kinderen op de peuterspeelzaal of kinderopvang mee te laten draaien. Een win win situatie. Pedagogisch medewerkers krijgen coaching on the job, het kind blijft in de eigen omgeving en ouders kunnen gemakkelijker meekijken.

Huisartsen

Huisartsen spelen een belangrijke rol in de zorg voor jeugd. Zij mochten al doorverwijzen naar jeugd-GGZ, maar krijgen in de nieuwe jeugdwet de bevoegdheid om door te verwijzen naar alle vormen van jeugdzorg die in de gemeente beschikbaar zijn. De gemeente is verantwoordelijk voor de financiering van de jeugdhulp die door de huisarts wordt voorgeschreven aan jeugdigen (hetzelfde geldt voor medisch specialisten en jeugdartsen). Er bestaan dus nog altijd verschillende toegangswegen naar jeugdhulp. Omdat gemeenten bestuurlijk verantwoordelijk zijn voor goede uitvoering en verantwoordelijk zijn voor de financiering van de

jeugdzorg, maken we goede afspraken met huisartsen. Deze afspraken zijn niet alleen belangrijk omdat we de vragen van onze inwoners zoveel mogelijk vanuit dezelfde uitgangspunten en principes willen opvangen, maar ook omdat we de ondersteuning die geboden wordt niet afhankelijk willen maken van de toegangsweg die de inwoner kiest.

Het is belangrijk dat gezinscoaches en huisartsen elkaar weten te vinden. Beiden zijn in het centrum voor de gezondheidszorg Pro Vita vertegenwoordigd. De aanwezigheid van de jeugdarts en de GZ psycholoog in het gezinscoachteam is eveneens een factor die de samenwerking kan bevorderen. Met de huisartsen zijn reeds samenwerkingsafspraken gemaakt. Gezinscoaches informeren, met toestemming van het gezin, de huisartsen over welke gezinnen door de gezinscoaches begeleid worden. Daarnaast zijn er afspraken gemaakt over overleg tussen gezinscoaches en huisartsen/ de praktijkondersteuner GGZ.

Specialisten

Bij specialisten gaat het om organisaties met specialistische expertise op het gebied van opgroeien en opvoeden in situaties waar sprake is van ernstige of complexe problemen ten gevolge van onder meer problematische gezinssituaties, psychiatrische stoornissen, verslaving en/of verstandelijke beperkingen. Gezinscoaches en specialisten moeten gaan samenwerken vanuit het principe: licht als het kan, (meteen) intensief als het moet. De specialist wordt ingezet door de gezinscoach, bijvoorbeeld op het gebied van consultatie, advies en behandeling. Specialisten zijn hierbij in beginsel ondersteunend aan gezin en gezinscoach. De cliënt staat centraal. Behandeling vindt in principe ambulant (in de directe omgeving van de jeugdige/het gezin) plaats. Maar het kan nodig zijn dat de jeugdige (tijdelijk) in een specialistische voorziening verblijft. We willen ons niet alleen op specialistische expertise op (boven)regionaal niveau, maar juist ook op lokaal niveau richten. Dit kan bijvoorbeeld door afstemming en goede contacten met kleine, vaak innovatieve, zelfstandige zorgverleners in onze gemeente.

3.3 Overgang van 18 - naar 18 +

De Jeugdwet heeft een reikwijdte tot aan het 18e levensjaar van een jeugdige. Jeugdigen die gebruik maken van jeugdhulp en 18 worden, kunnen aanspraken doen op de nieuwe Wmo, de Zorgverzekeringswet en/of de Wet Langdurige Zorg (WLZ). De gemeente zorgt voor een sluitende aanpak door een afgestemde en integrale werkwijze tussen de Jeugdwet (gezinscoaches) en de nieuwe Wmo (sociaal wijkteam). Op die manier vallen jeugdigen niet tussen wal en schip.

“Toen mijn kind jeugdzorg kreeg, was hij met 18 jaar uitbehandeld en kwam hij op straat te staan. Er was geen nazorg. Daardoor is hij niet goed terecht gekomen. Ik hoop dat de jeugdzorg van de toekomst rekening houdt met de overgang na 18 jaar.” (ouder)

3.4 Positie jeugdigen en ouders/ verzorgers

3.4.1 Klachtenafhandeling

Klachtenafhandeling is vastgelegd in de Jeugdwet. Volgens de Jeugdwet moet de gemeente een klachtenregeling hebben voor de afhandeling van klachten van jeugdigen en ouders die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van meldingen en aanvragen. Gemeente Beesel beschikt over een klachtenreglement. Wij hanteren bij eventuele klachten deze gemeentelijke klachtenregeling. Als een cliënt een klacht heeft over de dienstverlening van een instelling kan de cliënt zich wenden tot deze instelling. De instelling is verantwoordelijk voor een effectieve en laagdrempelige afhandeling en een correcte registratie van de klacht.

3.4.2 Bezwaar en beroep

Gemeente Beesel treft voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Het gaat hierbij om zowel vrij toegankelijke als niet vrij toegankelijke voorzieningen. Ten aanzien van voorzieningen die de gemeente vrij aanbiedt, is geen individueel besluit nodig. Voor toegang tot niet vrij toegankelijke voorzieningen heeft de cliënt een besluit nodig. Tegen dit besluit staan bezwaar en beroep open.

Bezwaar en beroep zijn in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) geregeld. Is de aanvrager het niet eens met het besluit? Dan moet hij bezwaar maken bij het college, het bestuursorgaan dat de beschikking heeft afgegeven. Als de bezwaarde niet tevreden is met de beslissing op bezwaar kan hij in beroep gaan bij de rechter. Beroep tegen een beschikking op grond van de Jeugdwet moet worden ingesteld bij de kinderrechter. Tegen een uitspraak van de kinderrechter kan hoger beroep bij de Centrale Raad van Beroep worden ingesteld.

In de Jeugdwet is een aantal besluiten uitgezonderd van beroep. Het gaat om besluiten tot ondertoezichtstelling en jeugdreclassering.

3.4.3 Vertrouwenspersoon

De gemeente is er op grond van de nieuwe Jeugdwet verantwoordelijk voor dat jeugdigen en hun ouders een beroep kunnen doen op een – van de gemeente en zorgaanbieders – onafhankelijke vertrouwenspersoon. Iedere cliënt die vragen, klachten over en/of problemen heeft met zijn/ haar (rechts)positie en over de (toeleiding naar) jeugdhulp, mag ondersteuning krijgen van een bij wet ingestelde onafhankelijke vertrouwenspersoon. Het uitgangspunt van het vertrouwenswerk is dat de direct betrokkenen er samen uitkomen en dat de hulpverlening weer op gang komt. Op grond van de nieuwe Jeugdwet is de gemeente de bevoegde autoriteit om een vertrouwenspersoon in stellen. Gemeenten hebben ervoor gekozen vertrouwenswerk centraal via de VNG te regelen en in te richten.

4. Regionaal

Op regionaal niveau organiseren we de specialistische hulp (spoor 3 passende zorg) en passend onderwijs.

4.1 Specialistische hulp

Onder specialistische hulp vallen:

- Jeugd- en opvoedhulp (4.1.1);
- Het gedwongen kader (4.1.2);
- Pleegzorg (4.1.3);
- Veilig Thuis; het Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling (AMHK) (4.1.4);
- Jeugdzorgplus (4.1.5) en
- Crisis (4.1.6)

De inzet van deze vormen van hulp, die we op regionaal niveau organiseren, waarbij in de uitvoering lokale invullingen mogelijk zijn, wordt hieronder toegelicht.

4.1.1 Jeugd- en opvoedhulp

Onder jeugd- en opvoedhulp verstaan we ambulante jeugdhulpverlening en (semi) residentiële jeugdzorg.

Ambulante jeugdhulpverlening

Ambulante jeugdhulp is gericht op gezinnen met jeugdigen, die problemen hebben zoals spijbelen, ruzie met ouders of een lichte depressiviteit. De hulp wordt thuis geboden. De jeugdige woont gewoon thuis, kan naar de eigen school of werk, en heeft periodiek een afspraak met een jeugdhulpinstelling. Bij intensieve ambulante jeugdhulp worden niet alleen de jeugdige, maar ook de overige gezinsleden bij de behandeling betrokken.

(Semi) Residentiële jeugdzorg

In de residentiële jeugdzorg verblijven jeugdigen, op vrijwillige of gedwongen basis, dag en nacht buiten hun eigen omgeving. Er bestaan verschillende typen residentiële zorg zoals gesloten, besloten en open leefgroepen. Ook zijn er leefgroepen met een deeltijdarrangement - waarbij jeugdigen deels in de groep wonen en deels thuis zijn.

In jeugdzorgvoorzieningen voor dagbehandeling (semi residentiële jeugdzorg) krijgen jeugdigen gedurende een deel van de dag intensieve zorg en behandeling. Als er sprake is van een verstoorde opvoedingsrelatie, wordt het hele gezin bij de behandeling betrokken.

4.1.2 Gedwongen kader

Als gezinscoaches of andere professionals te maken krijgen met een gezin waar de veiligheid/ontwikkeling van de jeugdige in het geding is en de veiligheidssituatie met de ingezette ondersteuning niet verbetert, moeten de gezinscoaches en andere professionals actie ondernemen. Ook als dit tegen de wens van de opvoeders ingaat, de veiligheid van de jeugdige staat immers voorop. Dat betekent dat gezinscoaches een verzoek tot onderzoek doen bij de Raad voor de Kinderbescherming. De Raad bekijkt of zij de zaak willen

voorleggen aan de kinderrechter en de kinderrechter adviseert over een maatregel, of dat de zaak alsnog opgepakt kan worden in het lokale veld.

Samenwerkingsprotocol Raad voor de Kinderbescherming - gemeenten

De gemeenten van Noord- en Midden-Limburg en de Raad voor de Kinderbescherming, regio Zuidoost Nederland hebben afgesproken, dat zij in de onderlinge samenwerking zullen handelen volgens de afspraken in het vastgelegde samenwerkingsprotocol. Deze afspraken gaan over het proces rond de toeleiding naar jeugdbescherming (jeugdbeschermingstafel), samenwerking tijdens het raadsonderzoek, afronding van het raadsonderzoek, afspraken tussen de raad en de gecertificeerde instellingen voor jeugdbescherming en jeugdreclassering, toeleiding naar jeugdreclassering (Justitieel Casus Overleg), nazorg na detentie, uitvoering taakstraffen en schoolverzuim. Voor alle afspraken geldt dat hiervan gemotiveerd afgeweken kan worden, bijvoorbeeld als de (veiligheid)situatie van de jeugdige erom vraagt. De gemeenten hebben bij verordening vastgesteld, dat de afspraken die in dit samenwerkingsprotocol met de Raad voor de Kinderbescherming gemaakt zijn, onverkort gelden voor alle instanties die werken onder de regie van de gemeenten in Noord- en Midden-Limburg en op wie deze afspraken van toepassing zijn.

Uitvoering jeugdbescherming en jeugdreclassering

De uitvoering van maatregelen die door de kinderrechter worden opgelegd (ondertoezichtstelling, eventueel gecombineerd met een machtiging uithuisplaatsing of pleegzorgvoorziening) wordt strikt gescheiden van het uitvoeren van jeugdhulp en wordt gelegd bij een gecertificeerde instelling. Deze instelling mag niet de jeugdhulp uitvoeren (met uitzondering van preventieve activiteiten ter voorkoming van een maatregel). Bij een strafzaak kan een kinderrechter jeugdreclassering opleggen. Als er een maatregel door de kinderrechter is uitgesproken, kunnen jeugdbeschermers en jeugdreclassering bepalen welke jeugdhulp (binnen het aanbod dat de gemeente heeft gecontracteerd) nodig is. Het kan ook zijn dat dit al is opgenomen in het verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming aan de kinderrechter. De uitvoerder van de jeugdbeschermingsmaatregel of jeugdreclasseringsmaatregel werkt nauw samen met de betrokken gezinscoach.

Integraliteit

We werken toe naar een integraal jeugdstelsel waarbij er een samenspel is tussen onder andere de crisisdienst, Veilig Thuis, het Veiligheidshuis, de Raad voor de Kinderbescherming en het gedwongen kader. Bij de ontwikkeling en nadere uitwerking van deze afzonderlijke aspecten is continu aandacht voor de onderlinge aansluiting en integraliteit.

4.1.3 Pleegzorg

Pleegzorg betreft een op zichzelf staande, bijzondere en belangrijke vorm van jeugdhulp.

We streven ernaar een uithuisplaatsing te voorkomen. Soms gebeurt dit met inzet van informele pleegzorg. Ouders hebben dan net niet de mogelijkheid om de jeugdige zelf op te voeden en hebben korte/gedeeltelijke ondersteuning nodig van iemand die bekend is met (de normen en waarden van) het gezin. Inzet van partiële pleegzorg is ook een middel om jeugdigen deels thuis te kunnen laten opgroeien. Als jeugdigen voor een korte of langere tijd niet thuis kunnen opgroeien, wordt ingezet op een pleeggezin uit het eigen netwerk

(netwerkleeggezin). Na plaatsing in een pleeggezin wordt gewerkt aan (gedeeltelijke) terugkeer van de jeugdige in het gezin. Niet alle jeugdigen kunnen geplaatst worden in een pleeggezin uit het eigen netwerk. In dat geval wordt een pleeggezin bekend bij de pleegzorgaanbieder (bestandspleeggezin) gezocht. Opname in een pleeggezin heeft de voorkeur boven de plaatsing in een instelling, tenzij er sprake is van opname ten behoeve van een intramurale behandeling.

Pleegzorg Limburg

'Pleegzorg Limburg' (voorheen 'Prima Pleegzorg') vormt de basis voor de pleegzorg in Limburg. Pleegzorg Limburg is pleegzorg die werkt met één gezicht, die uitgaat van de vraag van de jeugdige en de ouders en die werkt vanuit sociale netwerkstrategieën. In de netwerken wordt deelname van iedereen die voor een jeugdige belangrijk is geborgd en wordt integraal en vraaggericht gewerkt. Zodoende is er één pleegzorgproces waarin ook de ouders, de betreffende jeugdige, diens familie en andere mensen uit het sociale netwerk participeren. De focus ligt daarbij op een doorgaande ontwikkeling van de jeugdige in een stabiel en veilig netwerk van zowel het gezin als het pleeggezin. Van zorgaanbieders wordt verwacht dat zij volgens de methodiek 'Pleegzorg Limburg' werken.

Pleegzorg in 2015

Het jaar 2015 betreft een overgangsjaar. De Jeugdwet (artikel 10.3) zegt dat een indicatiebesluit dat is afgegeven voor inwerkingtreding van de wet blijft gelden gedurende de looptijd van het besluit, maar ten hoogste een jaar na inwerkingtreding van de Jeugdwet. Pleegzorg vormt een uitzondering hierop. Bij een indicatiebesluit waarin is vastgesteld dat de jeugdige is aangewezen op pleegzorg bestaat er geen einddatum voor de rechten en verplichtingen die verbonden zijn aan het besluit (artikel 10.3 lid 4). Het college is er verantwoordelijk voor dat voor de jeugdige die voor inwerkingtreding van de Jeugdwet reeds is geplaatst bij een pleegouder, de pleegzorg wordt voortgezet bij dezelfde pleegouders (artikel 10.3 lid 5).

Lokale toegang tot pleegzorg

Aan een pleegzorgplaatsing ligt altijd een door de gezinscoach afgegeven gemeentelijke beschikking ten grondslag, tenzij er sprake is van een crisisplaatsing (de beschikking wordt achteraf afgegeven) of informele pleegzorg. Zonder beschikking voor specialistische jeugdhulp kan de pleegzorg niet door de gemeente betaald worden. Uitzondering hierop is geboden jeugdhulp op basis van een verwijzing door een geautoriseerde verwijzer die zelfstandig mag verwijzen, zonder dat daar een beschikking aan ten grondslag ligt. Dit zijn onder andere huisartsen, kinderartsen, medisch specialisten en de gecertificeerde instellingen (gedwongen kader).

Uitvoering pleegzorg

Het pleegzorgproces met de daarbij behorende taken en verantwoordelijkheden van de verschillende betrokkenen in het veld is opgenomen in het document 'Pleegzorg: een gezamenlijke zorg: samenwerkingsafspraken tussen gemeenten Noord-Limburg, pleegzorgaanbieders en gecertificeerde instellingen'.

Tijdens de pleegzorgplaatsing is de begeleider pleegzorg – in nauwe samenwerking met de gezinscoach en evt. (gezins)voogd – het aanspreekpunt voor gezin en pleeggezin. De begeleider pleegzorg gaat uit van de wettelijke verplichtingen en stemt met alle betrokkenen af wat aan begeleiding nodig is. Hierbij wordt uitgegaan van de vraag; er is dus sprake van maatwerk gedurende de plaatsing. Als het aanbod van de pleegzorgaanbieder ontoereikend is voor de benodigde begeleiding, neemt de begeleider pleegzorg contact op met de (gezins)voogd. Samen bekijken zij met het gezin wat er nodig is. De gemeente geeft vervolgens een aanvullende beschikking af. Na beëindiging van de pleegzorgplaatsing vindt er een warme overdracht tussen de begeleider pleegzorg en de gezinscoach/ vervolghulp plaats. Vanaf dat moment is de gezinscoach die in eerste instantie al betrokken was, weer 1^e aanspreekpunt voor het gezin. Indien er nog een (gezins)voogd in het gezin blijft, blijft deze met de gezinscoach afstemmen.

4.1.4 Veilig Thuis (Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling)

Op 1 januari 2015 moeten gemeenten Veilig Thuis, het Advies- en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling (AMHK), ingericht hebben. Dit is het gevolg van de nieuwe Jeugdwet en Wmo die beiden vanaf die datum gelden. Daarmee dragen gemeenten verantwoordelijkheid voor de meest kwetsbare groepen in onze samenleving; volwassenen en jeugdigen die te maken krijgen met agressie, geweld of verwaarlozing in huiselijke kring. De taken van Veilig Thuis worden op dit moment nog uitgevoerd door respectievelijk de Steunpunten Huiselijk Geweld (SHG) en Advies- en Meldpunten Kindermishandeling (AMK). Er zijn voor de wetgever twee belangrijke redenen om Veilig Thuis te organiseren:

- Eén meldpunt voor alle vormen van huiselijk geweld en kindermishandeling;
- Meer samenhang in de aanpak van kindermishandeling en huiselijk geweld.

Wettelijke taken Veilig Thuis

De Jeugdwet beschrijft dat Veilig Thuis minimaal de volgende wettelijke taken uitvoert:

- het verstrekken van advies en zo nodig het bieden van ondersteuning aan degene die een vermoeden heeft van huiselijk geweld of kindermishandeling met betrekking tot de stappen die in verband daarmee kunnen worden ondernomen;
- het fungeren als meldpunt voor gevallen of vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling;
- het naar aanleiding van een melding van huiselijk geweld of kindermishandeling of een vermoeden daarvan, onderzoeken of daarvan daadwerkelijk sprake is;
- het – indien noodzakelijk - inschakelen van passende hulpverlening;
- het zo nodig in kennis stellen van de politie of de Raad voor de Kinderbescherming. Indien een verzoek tot onderzoek bij de Raad voor de Kinderbescherming wordt ingediend, wordt het college van burgemeester en wethouders daarvan in kennis gesteld;
- het terug rapporteren aan de melder van datgene wat met de melding is gebeurd.

De meerwaarde van Veilig Thuis

Het Veilig Thuis-concept biedt tenminste een viertal voordelen die in de uitvoeringspraktijk tot dusver werden gemist.

- a. Eén centraal advies- en meldpunt en telefoonnummer voor burgers en professionals;
- b. Systeemgerichte en integrale aanpak en betere regie;
- c. Vergroten expertise. Het AMK en SHG hebben ieder hun eigen, specifieke expertise;
- d. Versterking ketenaanpak.

Uitgangspunten hierbij zijn: Veilig Thuis

- is een gespecialiseerd regionaal centrum op het gebied van de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling;
- functioneert als een onderdeel van het lokale veld, zij het regionaal georganiseerd;
- creëert samenhang tussen de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling;
- is primair gericht op ondersteuning en organiseren van hulpverlening, bij voorkeur op het lokale niveau;
- is een organisatie waarin zowel direct- en indirect betrokkenen, als professionals vertrouwen kunnen hebben en werkt daartoe zorgvuldig en transparant;
- werkt, ook in de samenwerking met het lokale veld, volgens het principe één gezin, één plan, een contactpersoon (casusregisseur);
- werkt systeemgericht;
- sluit bij de ondersteuning aan bij de eigen kracht van de direct betrokkenen en het sociale netwerk;
- deelt privacygevoelige informatie met zo weinig mogelijk personen en alleen indien en voor zover dat voor het borgen van de veiligheid noodzakelijk is.

Transitiefase 2015/2016

Noord- en Midden-Limburg kiezen voor een transitiefase. Daarbij wordt Veilig Thuis eerst tijdelijk georganiseerd en wordt pas later toegewerkt naar de definitieve organisatievorm.

Vanaf 1 januari 2015 komt er één front-office Veilig Thuis, waar alle meldingen van huiselijk geweld en kindermishandeling en ook de zorgmeldingen binnen komen. De front-office screent de meldingen en zet deze direct door naar het lokale veld, als dat mogelijk is. Op de andere meldingen vindt een triage plaats, die moet aangeven of er een verder onderzoek nodig is en of de Raad voor de Kinderbescherming ingezet moet worden.

Tijdens de transitiefase worden de back-office en de taken van het AMK en het SHG nog niet verplaatst. De medewerkers blijven in 2015 in dienst bij BJZ en het SHG. In dat geval zijn er geen arbeidsrechtelijke consequenties. De medewerkers blijven op dezelfde rechtsgrond werkzaam.

We verwachten dat we in 2015 komen tot positionering van Veilig Thuis en duidelijkheid hebben over invulling van het team.

4.1.5 Jeugdzorgplus

Jeugdzorgplus is de gesloten jeugdzorg waar een jeugdige alleen na een machtiging van de kinderrechter kan worden geplaatst. Jeugdzorgplus is hulp voor jeugdigen die gesloten behandeld moeten worden voor ernstige gedrag- en opvoedingsproblemen om te voorkomen dat zij zich aan de zorg onttrekken of onttrokken worden (onttrekkingsgevaar). Het doel van de behandeling is jeugdigen met zeer ernstige gedragsproblemen succesvol te laten terugkeren in de samenleving. Met Jeugdzorgplus krijgen zij kwalitatief hoogwaardige, specialistische hulp die op hun toekomst is gericht. De geboden hulp helpt de jeugdigen ook op weg naar scholing en werk. Het gaat bijna altijd om jeugdigen die door de rechter 'onder toezicht' zijn gesteld.

Bij jeugdzorgplus wordt een jeugdige dus gedwongen opgenomen. Dat gebeurt niet zomaar, maar daar gaan een aantal stappen aan vooraf, te weten:

- Een gecertificeerde instelling (voorheen Bureau Jeugdzorg) heeft bepaald of en zo ja welke vorm van zorg de jeugdige nodig heeft;
- Wanneer dit gesloten jeugdhulp is, moet een gedragswetenschapper een instemmingsverklaring afgeven;
- De kinderrechter beslist uiteindelijk of de jeugdige een 'machtiging gesloten jeugdhulp' krijgt. Hiermee kan de jeugdige gedwongen worden opgenomen in een instelling voor jeugdzorgplus.

Na het afgeven van de machtiging dient de jeugdige zo snel mogelijk geplaatst te worden. Gegeven het onttrekkingsgevaar dat ten grondslag ligt aan het afgeven van de machtiging moet het mogelijk zijn dat de jeugdige binnen enkele dagen geplaatst kan worden. Een bijzondere eigenschap van de jeugdzorgplus is de 'leveringsplicht' voor een gemeente: als de rechter een machtiging afgeeft, dient de gemeente ervoor te zorgen dat de jeugdige geplaatst kan worden. Daarnaast zijn gemeenten verantwoordelijk voor het beveiligd vervoer naar en van de instelling.

De plaatsing van jeugdigen in jeugdzorgplus is per zorggebied georganiseerd. Limburg valt samen met Brabant en Zeeland onder het landsdeel Zuid-Nederland.

Per zorggebied functioneert een plaatsingscoördinatie (1 per landsdeel) die bij een BJZ is ondergebracht en die verantwoordelijk is voor de plaatsing van jeugdigen bij een zorgaanbieder. De plaatsingscoördinatie doet dit op basis van beschikbaarheid en eventuele inhoudelijke zorg- of veiligheidseisen voortkomend uit de inhoud van de machtiging. Als een plek nodig is, wordt meestal al voordat de rechter een machtiging afgeeft bepaald waar de jeugdige het beste geplaatst kan worden. Een plek is dan ook meteen beschikbaar. De komende twee jaar blijft de plaatsingscommissie bestaan.

4.1.6 Crisis

Gemeenten zijn er in acute situaties, waar onmiddellijke actie nodig is, verantwoordelijk voor dat de jeugdhulp altijd direct bereikbaar en beschikbaar is. Dit betekent dat te allen tijde (24/7) iemand bereikbaar is die crisisinterventie kan bieden en de jeugdige op een snelle en deskundige manier naar de juiste hulp kan verwijzen. Crisisinterventie gebeurt door de crisisdienst. Daarnaast moet de benodigde hulp ook direct worden geleverd. Het verlenen van jeugdhulp in crisissituaties is de verantwoordelijkheid van de zorgaanbieder.

Hulpverlening in crisissituaties in 2015

De regio's Noord- en Midden-Limburg kiezen ervoor gezamenlijk de huidige inzet van toeleiding en verlening van jeugdhulp in crisissituaties in 2015 te continueren. Het jaar 2015 e.v. gebruiken we om te transformeren. We ontwikkelen een visie met daarin diverse uitgangspunten ten aanzien van de doelgroepen, het niveau van inrichting, het niveau van regionale samenwerking, definiëring van crisis en de uitvoeringsrol van gemeenten.

Toeleiding naar jeugdhulp in crisissituaties

Onder de toeleiding verstaan we het proces vanaf het moment waarop een jeugdige of een gezin met een vraag in beeld komt, tot het moment waarop passende ondersteuning wordt geboden. De crisisdienst (ook wel spoedeisende hulp genoemd) voert deze toeleiding 24/7 uit. Het gaat hierbij om het inschatten van de ernst van de crisis, het stabiliseren van de crisis, het waarborgen van de veiligheid en het indiceren van de benodigde hulp.

Momenteel zijn er meerdere toegangspoorten (jeugdzorg, GGZ en VB) naar hulpverlening in crisissituaties.

Verlening van jeugdhulp in crisissituaties

Na crisisinterventie door de crisisdienst verleent de zorgaanbieder de jeugdhulp. Hierbij maken we onderscheid in drie vormen van jeugdhulp: ambulante crisiszorg, crisis (netwerk)pleegzorg en residentiële crisiszorg.

4.2 Passend onderwijs

De invoering van passend onderwijs (1 augustus 2014) is nauw verbonden met de transitie van de jeugdzorg naar gemeenten. Vanaf het schooljaar 2014-2015 moeten scholen zorgen voor een passende onderwijsplek voor jeugdigen met een beperking of gedragsproblemen.

Met passend onderwijs wordt de verantwoordelijkheid voor de organisatie van de extra onderwijsondersteuning neergelegd bij de schoolbesturen (zorgplicht). Zij moeten daarbij in overleg gaan met de ouders c.q. verzorgers, leraren en gemeenten. Passend onderwijs is daarmee primair de verantwoordelijkheid van het onderwijs, maar raakt de gemeenten ook. Er dient afstemming plaats te vinden op relevante terreinen zoals leerlingenvervoer, onderwijshuisvesting, jeugdgezondheidszorg, leerplicht en de andere transities (AWBZ/Wmo en de Participatiewet). Gemeenten gaan niet over onderwijsinhoudelijke zaken.

Passend onderwijs staat niet op zichzelf. Het is onderdeel van het bredere kwaliteitsbeleid dat in de afgelopen jaren in gang is gezet binnen het onderwijs, met opbrengstgericht werken, leerlingvolgsystemen en extra scholingsmogelijkheden voor leraren en schoolleiders. Goede leraren die goed om kunnen gaan met verschillen zijn essentieel voor passend onderwijs.

Het onderwijs moet er voor zorgen dat zij de jeugdigen zo goed mogelijk voorbereidt op hun plek in de samenleving. Een deel van de leerlingen dat gebruik maakt van het speciaal onderwijs (maar ook van het reguliere onderwijs) krijgt later vaak te maken met regelingen als de Wajong, de bijstand en Wet Sociale Werkvoorziening (WSW) en in de nabije toekomst de nieuwe Participatiewet.

Vanuit dit oogpunt is samenwerking tussen gemeenten, zorg en onderwijs van belang, zodat leerlingen later zo goed mogelijk kunnen meedoen in de samenleving.

De wetgeving met betrekking tot passend onderwijs en de Jeugdwet biedt een kader om de ondersteuning van jeugdigen in en buiten scholen nu echt integraal aan te pakken, dicht bij hun belangrijkste leefdomeinen. Daarmee ontstaat een nieuwe, horizontale bestuurlijke verhouding tussen gemeenten en schoolbesturen in het samenwerkingsverband en worden wij samen verantwoordelijk voor een sluitend aanbod van ondersteuning en hulp voor jeugdigen en hun ouders/gezinnen. Hiermee liggen er goede kansen voor een integrale aanpak en ontschotting van onderwijs-, opvoed- en opgroeihulp. Deze nieuwe benadering om de ondersteuning school- en thuisnabij in te zetten, impliceert samenwerking en afstemming tussen gemeenten en het onderwijs.

In Noord-Limburg is er met de samenwerkingsverbanden PO en VO een overeenkomst OOGO –jeugdplan opgesteld, waarin zij met elkaar afspreken dat zij gemeenschappelijke thema's op de gemeenschappelijke OOGO agenda plaatsen om regionaal of lokaal te bespreken.

Gemeente Beesel heeft gelet op de geografische ligging de OOGO overeenkomst op PO niveau getekend in Noord-Limburg en is daar ook inhoudelijk betrokken geweest bij de totale totstandkoming van de afspraken. Op het VO niveau heeft de gemeente Beesel deze overeenkomst in Midden-Limburg ondertekend en is daar met name betrokken als agendalid van het overleg.

5. Landelijk

5.1 Landelijke voorzieningen

5.1.1 Kindertelefoon

De Kindertelefoon is een organisatie met vrijwilligers die het belangrijk vinden dat er een plek is waar jeugdigen in vertrouwen kunnen praten over een probleem en waar zij advies, informatie en ondersteuning kunnen krijgen. De Kindertelefoon is als functie benoemd in de Jeugdwet en wordt per 1 januari 2015 centraal georganiseerd in een eigen landelijke stichting Kindertelefoon.

5.1.2 Zeer gespecialiseerde functies

Binnen het zorgaanbod bestaan landelijk werkende instellingen (LWI's) die zeer gespecialiseerde zorg leveren aan een specifieke doelgroep, bijvoorbeeld tienermoeders. Op grond van onderstaande criteria is vastgesteld welke functies van de specialistische jeugdzorg in aanmerking komen voor landelijke inkoopafspraken:

- a. aantal cliënten: het aantal cliënten is zodanig klein dat het per regio van gemeenten moeilijk is om daarvoor een goed aanbod te contracteren waardoor er risico's ontstaan om cliënten goed te bedienen;
- b. ordening van het aanbod: het aanbod is zodanig gespreid over het land en klein in omvang dat de decentralisatie er toe kan leiden dat er extra hoge transactiekosten en/of administratieve lasten ontstaan;
- c. (zorg)inhoud van het aanbod: de inhoud van het aanbod is zodanig specialistisch dat de kans op het organiseren van een substituut op lokaal niveau moeilijk zal zijn en de drempel voor een aanbieder, om dit als nieuwe dienst aan te gaan bieden, hoog is.

Deze functies staan in het Landelijk Transitiearrangement beschreven. We nemen voor dit zorgaanbod, op aanbeveling van de VNG, een reservering op van 2,5% van ons budget.

6. Bedrijfsvoering

6.1 Inkoop

Gemeente Beesel is verplicht voldoende en een kwalitatief goed jeugdhulpaanbod in te kopen.

De inkoop van het jeugdhulpaanbod is een onderdeel van de zorg 3D breed en gebeurt op regionaal niveau.

De regio Noord-Limburg gaat met partijen raamovereenkomsten voor levering van maatwerkvoorzieningen aan. Bij de aanbestedingen worden selectie-eisen gehanteerd om een minimum kwaliteitsniveau van de aanbieders te kunnen garanderen. De eisen verschillen per maatwerkvoorziening. Alle aanbieders die aan de eisen voldoen, kunnen in aanmerking komen voor een raamovereenkomst. Cliënten mogen zelf kiezen voor één van de aanbieders die gecontracteerd zijn voor een maatwerkvoorziening die de cliënt nodig heeft. Een uitzondering hierop betreft de verplichte zorg binnen een justitiële – zowel civiel als strafrechtelijk – maatregel.

Het is van belang dat het overzicht van gecontracteerde zorgaanbieders bij huisartsen, jeugdartsen en medisch specialisten, maar ook bij de gecertificeerde instellingen bekend is, zodat verwijzers weten naar welk aanbod ze kunnen doorverwijzen.

Het jaar 2015 betreft een overgangsjaar. In de Jeugdwet zijn overgangsbepalingen opgenomen.

Cliënten die op 31 december 2014 in zorg zijn of daarvoor een indicatie hebben, hebben maximaal 1 jaar recht op continuering van lopende jeugdhulp bij dezelfde jeugdzorgaanbieder (tenzij de indicatie eerder afloopt). Voor pleegzorg geldt geen maximale duur voor de continuïteit van zorg.

In het Regionaal Transitie Arrangement (RTA) Noord-Limburg zijn afspraken over de continuïteit van zorg, borging van infrastructuur en beperking van frictiekosten tussen de gemeenten, de huidige jeugdzorgaanbieders en financiers opgenomen. In het inkooptraject worden contractuele afspraken op het gebied van kwaliteit met de zorgaanbieders gemaakt. Daarnaast worden nieuwe zorgaanbieders gecontracteerd. Naast het RTA zijn ook de afspraken met Bureau Jeugdzorg Limburg (februari 2014) en met MEE (juni 2014) van toepassing op het domein jeugd.

6.2 Financiën

Een van de grootste uitdagingen in het kader van de stelselwijziging jeugd is de herinrichting van het financieringssysteem. Vanaf 1 januari 2015 komt de financiering van de zorg voor jeugd volledig bij gemeenten te liggen. Dit betekent één financieringssysteem voor alle jeugdhulp.

6.2.1 Budget

In de begroting 2015-2018 hebben we voor de decentralisatie van de jeugdzorg de onderstaande ramingen opgenomen:

	2015	2016	2017	2018
Baten deelfonds sociaal domein decentralisatie jeugd	2.612.757	2.575.605	2.488.468	2.504.004

Lasten sociaal domein decentralisatie jeugd	2.612.757	2.575.605	2.488.468	2.504.004
---	-----------	-----------	-----------	-----------

Verder hebben we in de begroting 2015-2018 nog een bedrag opgenomen voor de totale interne uitvoeringskosten (o.a. formatie, automatisering, ad hoc kosten) van de 3 decentralisatie samen.

	2015	2016	2017	2018
Lasten interne uitvoeringskosten sociaal domein (3D's in totaal)	360.000	500.000	500.000	500.000

6.2.2 Persoonsgebonden budget (pgb)

De reden om het pgb in het leven te roepen was om zorgvragers zelf de regie te laten houden. Om dezelfde reden vinden we het pgb in de Jeugdwet een volwaardig alternatief voor zorg in natura bij maatwerkvoorzieningen. Als iemand in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening heeft hij de keuze om deze "in natura" te ontvangen of met een pgb. Zorg in natura wil zeggen dat de gemeente voor de jeugdige en/of diens ouders/verzorgers de ondersteuning of voorziening inkoopt. Met een pgb kan de zorgvrager zelf de ondersteuning of zorg inkopen.

We vinden het belangrijk om cliënten goed te informeren over de mogelijkheden om voor een persoonsgebonden budget (pgb) te kiezen en over de gevolgen van een dergelijke keuze.

Redenen om voor een pgb te kiezen zijn onder meer:

- de zorg op maat is niet beschikbaar via reguliere maatwerkvoorzieningen, bijvoorbeeld vaste, vertrouwde persoonlijke ondersteuning aan autistische kinderen;
- als zorgvragers zelf de regie in handen willen houden;
- de zorg is niet goed vooraf te plannen, wordt op ongebruikelijke tijden geleverd;
- er is een noodzaak tot 24-uurs ondersteuning op afroep;
- de zorg moet door de aard van de beperking door een vaste hulpverlener worden geboden.

In de Jeugdwet worden drie voorwaarden gesteld om in aanmerking voor een pgb te komen. Het gaat hierbij om:

1. De bekwaamheid van de aanvrager. Een pgb wordt verstrekt als de cliënt in staat is de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;
2. De motivering tov de aangeboden zorg in natura. Een pgb wordt verstrekt als de cliënt kan motiveren dat de individuele voorziening die wordt geleverd door een aanbieder niet passend is;
3. De gewaarborgde kwaliteit van de dienstverlening. Een pgb wordt verstrekt als de individuele voorziening die de cliënt van het budget wil betrekken van goede kwaliteit is.

Minderjarigen die een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering hebben gekregen of jeugdigen die zijn opgenomen in een gesloten accommodatie met een machtiging komen niet in aanmerking voor een pgb.

Pgb beleid

In de verordening jeugdhulp:

- bepalen we op welke manier de hoogte van het pgb wordt voorgesteld. We mogen in de hoogte van het pgb differentiëren. Dit betekent dat we verschillende tarieven voor verschillende vormen van ondersteuning en voor verschillende typen hulpverleners mogen hanteren;
- bepalen we onder welke voorwaarden de pgb-houder ondersteuning mag krijgen van een persoon uit zijn sociale netwerk;
- nemen we op dat bij verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens door de cliënt, we een pgb mogen herzien of intrekken.

Trekkingsrecht

In de Jeugdwet is bepaald dat het pgb vanaf 1 januari 2015 niet meer rechtstreeks aan de zorgvrager wordt betaald, maar door gemeenten over gemaakt wordt op de rekening van de Sociale Verzekeringsbank (SVB). De SVB beheert het pgb en zorgt voor rechtstreekse betaling aan de aanbieder(s) die de zorgvrager heeft gekozen. Door deze aanpassing wordt mogelijk misbruik van het pgb tegen gegaan.

6.2.3 Eigen bijdrage

Ouders zijn verplicht te voorzien in het onderhoud van hun kinderen. De ouderbijdrage is een bijdrage die ouders of stiefouders moeten betalen als hun (stief)kind tijdelijk buiten het gezin wordt verzorgd en opgevoed. De ouderbijdrage dekt een gedeelte van de werkelijke kosten voor verzorging en verblijf buiten het gezin, bijvoorbeeld in een jeugdhulpinstelling. De onderhoudsplicht blijft immers bestaan, ook als de jeugdige buiten het gezin verblijft. De ouderbijdrage is ingegeven door het besparingsmotief: ouders van wie de kinderen buiten het gezin worden verzorgd hebben minder kosten voor die kinderen.

6.3 Kwaliteit, monitoring en verantwoording

In de Jeugdwet staan de kwaliteitseisen beschreven die aan jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen worden gesteld. De volgende kwaliteitseisen gelden voor alle professionele jeugdhulpaanbieders:

- de norm van verantwoorde hulp, inclusief de verplichting om geregistreerde professionals in te zetten;
- gebruik van een hulpverleningsplan of plan van aanpak als onderdeel van verantwoorde hulp;
- systematische kwaliteitsbewaking door de jeugdhulpaanbieder;
- verklaring omtrent het gedrag (VOG) voor alle medewerkers van een jeugdhulpaanbieder, uitvoerders van kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering;
- de verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling;
- de meldplicht calamiteiten en geweld;
- verplichting om de vertrouwenspersoon in de gelegenheid te stellen zijn taak uit te oefenen.

Naast de hierboven genoemde kwaliteitseisen maken de gemeenten in Noord-Limburg in het inkooptraject contractuele afspraken op het gebied van kwaliteit van de professionele jeugdhulp.

Voor het uitvoeringsjaar 2015 sluiten we aan bij de bestaande kwaliteitssystemen en resultaatmetingen voor zorg en ondersteuning met in achtneming van de wettelijke eisen zoals opgenomen in de Jeugdwet. Aansluiten bij de huidige kwaliteitssystemen houdt in dat bestaande aanbieders laten zien dat zij een lerende organisatie zijn, aan systematische kwaliteitsbewaking doen, intern kwaliteitsonderzoek uitvoeren en voortdurend kwaliteitsverbetering in het oog hebben. Voor nieuwe aanbieders betekent dit dat wordt aangesloten bij de minimale wettelijke kwaliteitseisen. Het streven is om 2015 te gebruiken voor de ontwikkeling van nieuwe kwaliteitssystemen en een compacte set van indicatoren voor het monitoren van en sturen op de kwaliteit van zorg en ondersteuning en dit in 2016 te implementeren. Hierbij gaan we sturen op resultaat. Wat van belang is dat de problematiek zodanig verminderd wordt, dat het gezin het zelf weer kan redden.

De rijksinspectie verricht onderzoek naar de kwaliteit in algemene zin en houdt toezicht op de naleving van de wet. De inspectie voert beide taken uit door enerzijds geprogrammeerd toezicht (risico gebaseerd toezicht en thematisch toezicht) en anderzijds niet geprogrammeerd toezicht (naar aanleiding van meldingen van calamiteiten en geweld).

Zorgaanbieders en instellingen zijn op grond van de Jeugdwet gehouden om onmiddellijk melding te doen bij de inspectie van iedere calamiteit of geweld bij verlening van jeugdhulp, uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering.

6.4 Informatievoorziening

Gemeente Beesel wil haar informatievoorziening inrichten op een wijze die past bij de lokale situatie, de kenmerken van onze inwoners, onze visie op het sociale domein en de daarbij horende dienstverlening. Hierbij maken we ook een onderscheid in inzet van voorzieningen op korte en op lange termijn (afhankelijk van de inrichting van de toegang voor het sociale domein).

De beperkte tijd tot het inwerking treden van de Jeugdwet dwingt ons tot praktische keuzes. Voor de informatievoorziening gebruiken we daarom zoveel mogelijk bestaande voorzieningen. Vanaf 2015 richten we ons op het doorontwikkelen, vervangen en aanschaffen van voorzieningen.

Door onder andere het Rijk wordt gewerkt aan de uitwerking van informatievoorzieningsystemen. Vervolgens maken we een keuze over de inzet van deze systemen. In deze paragraaf geven we een overzicht van de systemen waar we vanuit jeugd in ieder geval mee gaan werken.

De verwijsindex

De verwijsindex risicojongeren (VIR) is een landelijk digitaal systeem waarin hulpverleners (zorg)meldingen kunnen doen over jeugdigen tot 23 jaar met problemen. De VIR brengt risicosignalen van hulpverleners, zowel binnen gemeenten als over gemeentegrenzen heen, bij elkaar en informeert hulpverleners onderling over hun betrokkenheid bij jeugdigen. Dankzij de Verwijsindex blijft elke jeugdige in beeld en kunnen hulpverleners elkaar informeren en hun activiteiten op elkaar afstemmen. Gebruikers van de VIR zijn hulpverleners/partners in de jeugdgezondheidszorg, het onderwijs, de jeugdzorg en justitie. In 2015 wordt in Noord- en Midden-Limburg een nieuw convenant afgesloten tussen gemeenten en instellingen. Als de VIR goed gebruikt wordt, blijven jeugdigen in beeld.

CORV

De Collectieve Opdracht Routeer Voorziening (CORV) is een digitaal knooppunt dat zorgt voor de elektronische afhandeling van het formele berichtenverkeer tussen justitie partijen (Raad voor de Kinderbescherming, politie, openbaar ministerie en rechtbanken) en het gemeentelijke domein (de gemeenten zelf, Veilig Thuis, de gecertificeerde instellingen en de eventuele gemandateerden). De aansluiting op en het gebruik van de CORV is verplicht gesteld in de Jeugdwet. In de justitiële jeugdketen werken gemeenten en justitie nauw samen en wisselen onderling informatie uit. Gemeenten krijgen ook nieuwe informatiebehoeften, vanuit hun regierol via de één gezin één plan- aanpak. Zo moet elke gemeente in staat zijn om een verzoek tot onderzoek voor kinderschermingsmaatregelen aan te kunnen vragen bij de Raad voor de Kinderbescherming. Omgekeerd moeten gemeenten berichten kunnen ontvangen vanuit justitie over opgelegde maatregelen. De berichtenuitwisseling via CORV maakt de uitvoeringsketen tussen gemeentelijk en justitie domein sluitend; specifiek waar het gaat om de informatie die voor partijen o.a. in het kader van jeugdreclassering en jeugdbescherming noodzakelijk is in het kader van regie en uitvoering.

Beleidsinformatie

Het is belangrijk dat gemeenten vanaf 1 januari 2015 beschikken over kwalitatief goede beleidsinformatie. Ook VWS en VenJ hebben na 1 januari behoefte aan beleidsinformatie, om toe te zien op de werking van het nieuwe stelsel. De beleidsinformatie die gemeenten vanaf 1 januari 2015 ontvangen wordt geleverd door het CBS en is gebaseerd op gegevens afkomstig van de aanbieders van jeugdhulp en gecertificeerde instellingen. Deze beleidsinformatie biedt gemeenten een kwalitatief goed inzicht in het jeugdhulpgebruik en de inzet van jeugdbescherming en jeugdreclassering in hun gemeente.

Als gemeente verzamelen en verwerken we inzet- en resultaatgegevens voor beleidsinformatie binnen de eigen gemeente en daarbuiten. De gegevensset bestaat uit een basisset en een facultatieve set. De basisset bevat de gegevens die elke gemeente verzamelt voor beleidsinformatie. De facultatieve set betreft verrijkende statistieken die we optioneel kunnen verzamelen. We onderzoeken of en welke facultatieve gegevens we willen gebruiken.

Keteninformatisering

De decentralisatie betekent dat gemeenten met diverse partijen informatie gaat uitwisselen. We krijgen dus nog meer te maken met keteninformatisering. Om die keteninformatisering in het domein Jeugd vorm te geven, gaan we in 2014 aan de slag met het inrichten van berichtuitwisseling:

- voor zorgtoewijzing en declaratie jeugd;
- voor ouderbijdrage;
- met de SVB voor trekkingsrecht pgb.

6.5 Communicatie

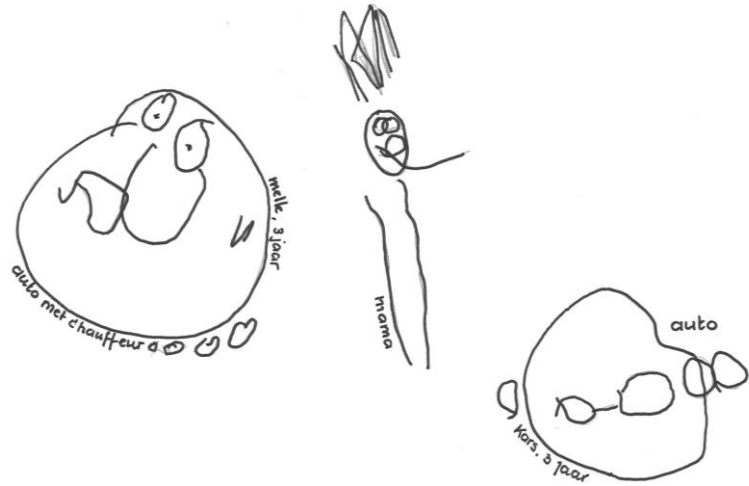
Het loket 'Samenleving' fungeert als toegang tot de jeugdhulp en het team gezinscoaches vormt de kern van het nieuwe jeugdstelsel. We informeren inwoners regelmatig over de inrichting van jeugdhulp in onze gemeente en de bereikbaarheid van de gezinscoaches. Dit doen we zoveel mogelijk aan de hand van voorbeelden en beeldmateriaal. De inzet van communicatie in 2015 wordt uitgewerkt in een communicatieplan. Dit plan sluit aan op het communicatieplan 2014 waarin de pilot gezinscoaches gemeente Beesel centraal stond.

6.6 Risicomanagement

De gemeenten in Noord-Limburg hebben gezamenlijk risico's ten aanzien van jeugdzorg geïnventariseerd en gekwantificeerd. Het gaat hierbij om risico's op het gebied van sociaal inhoudelijk, personeel, juridisch, informatisering, financiën, politiek, organisatie en leiderschap, samenwerking en overig. Voor deze risico's zijn daar waar mogelijk beheersmaatregelen beschreven. Het is aan iedere gemeente afzonderlijk om te bepalen welke maatregelen worden ingezet.

7. Uitvoeringsplan 2016

In 2015 richten we ons in eerste instantie op de transitie, maar dat wil niet zeggen dat we de transformatie in 2015 nog niet in kunnen gaan zetten. De transformatie betreft een cultuurverandering en dat heeft tijd nodig. De komende periode gebruiken we om speerpunten te ontwikkelen ten aanzien van de transformatie in het algemeen, maar ook voor de Beeselse situatie. In het uitvoeringsplan 2016 zal de nadruk op deze speerpunten komen te liggen.

Bijlage 1 Aantal jeugdigen in zorg

Functies	Bestaande cliënten	Jaartal
Groepsbegeleiding	46	Pgb; gegevens 2011 Zin; gegevens 2012
Vervoer bij groepsbegeleiding	10	Pgb; gegevens 2011 Zin; gegevens 2012
Individuele begeleiding	58	Pgb; gegevens 2011 Zin; gegevens 2012
Kortdurend verblijf	32	Pgb; gegevens 2011 Zin; gegevens 2012
Persoonlijke verzorging	16	Pgb; gegevens 2011 Zin; gegevens 2012
Jeugd GGZ 1 ^e lijn	21	2011
Jeugd GGZ 2 ^e lijn	146	2011
Ambulante jeugdzorg	30	2011
Jeugd verblijf accommodatie deeltijd/ voltijd	10	2011
Pleegzorg	15	2011
Gemelde kinderen AMK	7 / 16	2011 / 2012
Jeugdbescherming	50	2011
Jeugdreclassering	15	2011
JeugdzorgPlus	0	2012
Totaal. GEEN UNIEKE CLIENTEN	456	

Bronnen: Vektis, CBS jeugdmonitor, rapport Feiten en cijfers.

Toelichting

Bovenstaande cijfers geven een indicatie van het aantal jongeren in zorg, maar het overzicht is niet volledig. Een deel van het aanbod in de jeugdhulpverlening en AWBZ is in dit overzicht niet meegenomen, omdat het gaat over kleine aanbieders (bijvoorbeeld zorgboerderijen) die via persoonsgebonden budgetten

gefinancierd worden. Daarnaast zijn de AWBZ indicaties via Bureau Jeugdzorg niet in het overzicht meegenomen.

Een aantal trajecten in de jeugdhulpverlening komt relatief weinig voor, maar kan hoge kosten opleveren (bijv. gesloten jeugdzorg en specialistische intramurale GGZ jeugdzorg). Het gebruik hiervan valt niet te voorspellen. Het ene jaar doet zich in de gemeente niets tot weinig voor, het volgende jaar wel.

Bijlage 2 Begrippen en afkortingen

Begrippenlijst

AWBZ	wettelijke verzekering voor zorg en begeleiding voor chronisch zieken en gehandicapten.
Clïënt	de jeugdige en het gezin waar de jeugdige deel van uit maakt.
Gezin	een huishouden waar een jeugdige deel van uit maakt. Het gezin kan op vele Verschillende manieren zijn samengesteld waarbij ouders niet altijd onderdeel van het gezin uit maken. Een jeugdige kan bijvoorbeeld ook in een pleeggezin opgroeien.
GGZ	een deelgebied binnen de gezondheidszorg dat behandeling, begeleiding en verzorging biedt aan mensen met psychische problemen, evenals preventie.
Jeugd bescherming	een kind heeft recht op een gezonde ontwikkeling; zo niet dan treedt de jeugdbescherming op; onvrijwillige hulpverlening op grond van een door de kinderrechter uitgesproken maatregel, waardoor het ouderlijk gezag wordt beperkt of ontnomen omdat er sprake is van een ernstige bedreiging voor het kind vanwege mishandeling of verwaarlozing, van een ernstige wetsovertreding door minderjarige of als het ouderlijk gezag ontbreekt.
Jeugdhulp	alle vormen van zorg en ondersteuning die vanuit de Jeugdwet onder de gemeentelijke verantwoordelijkheid vallen.
Jeugdhulp plicht	gemeenten moeten als eerste inzetten op preventie, eigen kracht en hulp en ondersteuning vanuit de sociale omgeving. Als dat onvoldoende soelaas biedt, is het college verplicht een jeugdhulpvoorziening te treffen. De gemeente beslist zelf of en welke voorziening een jeugdige nodig heeft. Zij is echter wel verplicht een deskundige te laten adviseren en beoordelen of en welke jeugdhulpvoorziening nodig is.
Jeugd reclassering	Hulpverlening aan jeugdigen die verdacht worden van of veroordeeld zijn wegens een strafbaar feit.
MEE	organisatie die mensen met een beperking ondersteunt en adviseert bij het vinden van zorg. MEE is er bijvoorbeeld voor mensen met een lichamelijke handicap of chronische ziekte, een verstandelijke handicap of autisme.
Participatiewet	wie kan werken, hoort niet afhankelijk te zijn van een uitkering. Toch kunnen mensen

met een bijstandsuitkering of met een lichamelijke, psychische of verstandelijke beperking vaak maar moeilijk werk krijgen. Het kabinet neemt daarom maatregelen om deze mensen vooruit te helpen en wil zoveel mogelijk mensen laten participeren. Deze maatregelen staan in de Participatiewet. In deze wet voegt het kabinet de Wet Werk en Bijstand (WBB), de Wet sociale werkvoorziening (Wsw) en een deel van de Wajong samen.

Raad voor de Kinder bescherming een onderdeel van het ministerie van Veiligheid en Justitie. De raad doet onderzoek naar de noodzaak tot het treffen van een kinderschermingsmaatregel en adviseert de kinderrechter hierover. Ook onderzoekt en adviseert de raad bij jeugdstrafzaken, adoptie- en scheidingszaken.

Sociale Netwerk strategieën een methode voor het systematisch betrekken van de familie en het sociaal netwerk bij de hulpvraag van de cliënt. Doel van sociale netwerkstrategieën is dat de cliënt, samen met zijn familie en netwerk oplossingen zoekt voor zijn problemen.

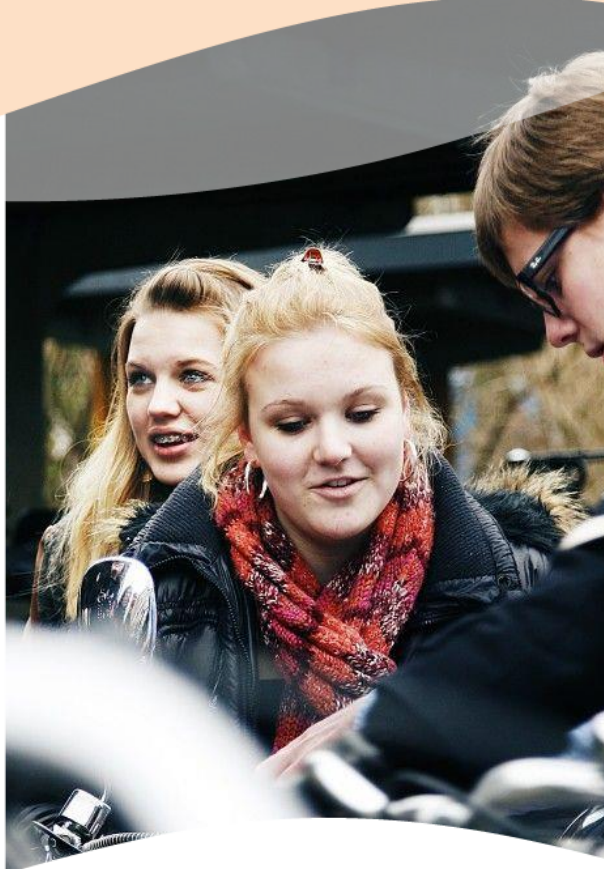
Veiligheidshuis een intensieve netwerksamenwerking tussen gemeenten, politie, justitiële en Zorginstellingen voor die situaties die niet op een reguliere manier kunnen worden opgelost. Het Veiligheidshuis omvat 3 ketens: jeugd, huiselijk geweld en nazorg van ex-gedetineerde veelplegers.

Wmo gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie van alle burgers.

Lijst van gebruikte afkortingen

AMK	Advies- en Meldpunt Kindermishandeling
AMHK	Advies- en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling
AMvB	Algemene Maatregel van Bestuur
Awb	Algemene wet bestuursrecht
AWBZ	Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten
BJZ	Bureau Jeugdzorg
CBS	Centraal Bureau voor de Statistiek
CJG	Centrum voor Jeugd en Gezin
CORV	Collectieve Opdracht Routeer Voorziening
3D	3 Decentralisaties: jeugd, wmo en werk
GGZ	Geestelijke Gezondheidszorg
JGGZ	Geestelijke Gezondheidszorg voor jeugdigen
LWI	Landelijk Werkende Instelling
OGOO	Op Overeenstemming Gericht Overleg
PGB	Persoonsgebonden budget

PO	Primair onderwijs
RTA	Regionaal Transitie Arrangement
SHG	Steunpunt Huiselijk Geweld
SVB	Sociale Verzekeringsbank
VB	Verstandelijke beperking
VIR	Verwijsindex risicojongeren
VNG	Vereniging van Nederlandse gemeenten
VO	Voortgezet onderwijs
VOG	Verklaring omtrent gedrag
VVE	Voor en Vroegschoolse Educatie
VWS	Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
VenJ	Ministerie van Veiligheid en Justitie
Wlz	Wet langdurige zorg
Wmo	Wet maatschappelijke ondersteuning
Wsw	Wet sociale werkvoorziening
ZAT	Zorgadviesteam
Zvw	Zorgverzekeringswet

Uitgave

Gemeente Beesel

Postbus 4750

5953 ZK Reuver

T 077 474 92 92

F 077 474 58 88

www.beesel.nl

info@beesel.nl